

"Stajerc" izhaja vsaki petek, datiran z dnevom prihodnje nedelje.

Naročina velja za Avstrijo: za celo leto 5 krov, za Ogrsko 6 krov 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 7 krov; za drugo inozemstvo se računai naročini z ozirom na visokost poštne. Naročino je plati naprej. Posamezne si se prodajajo po 10 v.

Uredništvo in upravništvo se nahajata v Ptiju, gledališče štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zaston, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 80— za $\frac{1}{2}$ strani K 40— za $\frac{1}{4}$ strani K 20— za $\frac{1}{8}$ strani K 10— za $\frac{1}{16}$ strani K 5— za $\frac{1}{32}$ strani K 250 za $\frac{1}{64}$ strani K 1.— Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 15.

V Ptiju, v nedeljo dne 15. aprila 1917

XVIII. letnik

Spomladni nasad — življensko vprašanje.

Carpe diem — nunquam recurrit.

Težke čase ima kmetovalec preživeti, mnogo težje, nego sluti to meščan, ki sanja le o "zlati zemlji" današnjega kmetijstva.

Gotovo bistveno povišanim dohodkom nasproti ne stojijo samo prav izredno povisni izdatki, marveč tudi mnogokrat nepremagljive težave, preskrbenti si najpotrebnejše, zasiguriti si delavske sile, ki bi edino zamogle možnost višjega dohodka vdejstviti.

Ena najhujših izkušenj pa pomeni huda beseda „rekvizicija“, ki jemlje kmetu tudi za dobro napredovanje gospodarstva in ujne potrebuščine. Diktator vojne, že le z na potrebo, zahteva tudi to.

Le tisti, ki kot človek s človekom ne zna čutiti, ne bode mogel razumeti, da prešimi kmetovalca mnogokrat čustvo globoke nezadovoljnosti, ja celo gotove pasivne rezistence; živci opešajo zlasti zaradi vedno se ponavljajočih in vedno občutnejših odredb, ki omejijo prosti razpolaganje.

Zlasti zadnji pojav pa ima svoj vzrok v vednem hrepenjenju, omejiti kolikor mogoče te nadlage in naviti zadnjo silo šele pri najnajnejši potrebuščini.

Gotovo se je mnogo napak zgodilo; ako bi se stalo z današnjimi izkušnjami na zacetku vojne, odpadla bi marsikatera današnjih krutosti. Nepopolne so vse človeške uredbe in bodojo nepopolne ostale. Na samotni otok pregnani si bode v zadnjem času najhujše bude gotovo očital, da je v prvem času preveč porabil. Tako je bilo vedno in tako je in je pri vseh narodih, pri prijateljih in sovražnikih, ki čutijo bič te vojne, ja celo pri onih, ki politično v ta boj niti vmešani niso.

Ali ogromni momenti so, ki kmeta iz hipne obupnosti zopet oprostijo. Le pomislimo usodo vbojnih kmetskih beguncov, ki so brez domovine semintja vrženi, v nezmernem trpljenju svoje najljubše izgubili! Pomislimo mi kmetje v zaledju, v kakem položaju bi biti, vko bi bil sovražnik uničil naše zelene planote, naše domovje in posestvo! To nam so prihranili doslej naši hrabri junaki in naše izdržanje! Kako bi bilo, ako bi naša stvar na bojišču ne stala tako ugodno, kar stoji danes v resnicu? Pomislimo, da smo mi kmetovalci še vedno na boljšem, nego člani drugih poklicov, ki imajo stalne, vedno ednake dohodke. Ako se nam jemlje tudi vedno več in vedno več najnjunejšega, jemlje se nam le od tega, kar imamo. Koliko je pa takih, ki nimajo ničesar, kar sami in njih deca rabijo in celo z denarjem v žepu mnogokrat ne vedo, kaj bodo gladni družini za jesti dali. Ne pozabimo, da smo danes in poleg junakov na fronti najbolj neobhodno potreben stan države postali, na katerega se mora domovina zanesti, kakor na skalo, kakor na svojo armado!

Na molk za vedno so oni obsojeni, ki so se enkrat kratkovidno zoperstavljali procvitu domačega kmetijstva, — znagovito plapolala bode po tej vojni za vedno zeleno kmetska zastava! Gotovo bode imel kmetski stan tudi po tej vojni še svoje težave. Ali neugodni časi, ki smo jih preje preživel, so konečno minuli. Ali bi bila drugače cena za zemljo le približno tako visoka, kakor danes? Bolj kakor za vsak drugi stan prišlo bode za kmetijstvo po dežju s olisce...

Vsled važnosti stališča, na katerega nas je postavila usoda, nepozabljive zasluge, ki si jo je naš stan pod težkimi žrtvami za domovino stekel, postavimo kmetje z daj, ko prihaja dobrí konec vedno bližje, a ko le imi v zdržim o svojo najboljšo moč v službo države. Le poglejmo, kako naš najvišji gospod in cesar uporablja svojo osebno silo vsak dan, kjer se gre za odpravo napak, za preskrbo bednih. Mikmetje smo tisti, ki moramo v prvi vrsti našega cesarja v njegovi skrbi za ljudstvo in armado podpirati.

Proč danes z vso čeprav umljivo razburjenostjo. Sadimo živila in zopet živila za potrebitno splošnosti, zlasti pa tak, ki kmalu dozorijo in čez sedanjeno bedo pomagajo. Ako zdaj ne storimo vse, potem tudi po sklepnu miru nismo varni pred gladom. In kako bi nas bolelo srce, ako bi našli vrnivsi se naši vojaki doma prazno mizo... .

Zdaj se gre za napenjanje zadnje sile v tej vojni in tamora biti tudi na jemančenješa v čast naše države in v zgradbo srečne bodočnosti za naše najljubše, za naše otroke.

Danes, pred nasadom, ješe za vse merodajni trenutek:

Alfred Ritter v. Rosmanit.

Svetovna vojska.

Turška zmaga pri Gazi.

W.-B. Berlin, 4. aprila. Angleški napad na Gazo bil je v največjem slogu pripravljen. Ko so Angleži od Suez-kanala v vzhodni smeri ob morju zgrajeno železnico do Chan Junie, 20 kilometrov južno-zapadno od Gaze, izgotovili, poskusili so dne 26. marca, polasti se tega kraja. Po dvadnevнем boju bili so pod težkimi izgubljeni obiti. Boja udeležilo se je na angleški strani okoli 4 divizij, večinoma konjenice. Turške čete so se krasno bojevale. Na bojišču se je našelo 3000 mrtvih Angležev. Sovražnik šel je v južno-zapadni smeri nazaj.

Avtstrijsko uradno poročilo od četrtnika.

K.-B. Dunaj, 5. aprila. Uradno se danes razglaša:

Vzhodno bojišče. Razven nekaterih z uspehom izvršenih podjetij napadalnih čet ni ničesar za poročati.

Italijansko bojišče. Pri jasne-

mu vremenu v splošnem živahnejše artiljerijsko in letalno delovanje, nego v zadnjih dneh. Naši daleč noseči topovi obstrelevali so z dobrim učinkom neko sovražno parodo čet vzhodno od Cormonsa. Italijanski pomorski letalci metali so bombe na Nabrežino in Sistiano. Naše vasi v dolini Etsche in Arca stale so zopet pod artillerijskim ognjem; v zadnjem kraju se je farno cerkev težko poškodovalo.

Namestnik generalštavnega šefa pl. Höfer, fml.

Nemško uradno poročilo od četrtnika.

K.-B. Berlin, 5. aprila (W.-B.) Iz vlikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Ljuti artillerijski boj med Lensom in Arrasom trajal je in včeraj naprej. Severno ceste Peronne-Cambrai vporabili so po večkrat ponesrečenih sunkih Angleži zvečer močne sile za novi napad; naše čete so jim prizadele zopet znatne izgube in so se potem izomaknile. Južno-zapadno od St. Quentinova učinkovala je francoska artillerija več ur proti od nas ponoc izpraznjenim postojankam, katere je potem brez boja sovražna artillerija zasedla. Pri Laffauxu se je en sunek Francozov zavrnil. Naše baterije razstrelile so neki municipijski tabor pri Vendresse severno od Aisne; pretresanje zemlje in pok se je do 40 kilometrov za fronto opazilo. Neko učinkujoče pripravljeno in krepko izvršeno podjetje severno od Reimsa se je dobro posrečilo. Prizadeli smo sovražniku kravav in poraz in vjeli nad 800 mož.

Vzhodno bojišče. Fronta princa Leopolda. Južno od Rige vdrl so naše napadalne čete v rusko postojanko, razstrelile nekaj bivališč in se vrstile z vjetimi ter plenom. — Armada Mackensen. Na desnem bregu Sereta pri Garleasca vdrl so poizvedovalni oddelki v neko postojanko in se vrnili v lastno črto s 30 vjetimi ter 2 minskima metalcomi.

Makedonska fronta. Na Cerveni Steni zapadno od Monastira se je Francozom nekatere jim v zadnjih bojih zaoštale jarke zopet iztrgal.

Prvi generalkvartirmojster Ludendorff.

9700 Rusov vjetih, 15 kanonov in 150 strojnih pušk zaplenjenih.

Avtstrijsko uradno poročilo od petka.

K.-B. Dunaj, 6. aprila. Uradno se danes razglaša:

Vzhodno bojišče. Pri predvčerajnem poročanemu zavzetju mostičja Tobol ob Stochod vjeli smo 130 ruskih oficirjev in nad 9500 mož. Zaplenilo se je 15 kanonov, okoli 150 strojnih pušk in velike množine vojnega orodja. Včeraj mnogokrat živahni toposki boji in krepko letalno delovanje. Na